

Fóti Péter: Válaszok az Éva-magazin kérdéseire

május 11, 2014

Tavaly Hevesi Flóra jóvoltából nagy megtiszteltetésben volt részem: Dr. Andrásfalvi Bertalan, Hiller István, Hoffmann Rózsa, Vekerdy Tamás, és Radó Péter mellett válaszolhattam Flóra kérdéseire. A többi kérdezett válaszát a cikk végéhez csatolt pdf file-ban csatolom.

Mit tart a rendszerváltás utáni magyar közoktatás legsúlyosabb problémájának?

A legnagyobb probléma az iskolarendszeren belül a kezdő 6-10 éves szakaszban van. Vegyes életkorú osztályok kellenének sok szabad játékkal, kötelező foglalkozások helyett ajánlásokkal, és úgynevezett „demokratikus iskolák”, amelyek Nyugaton már régóta jól működnek.

Az elmúlt 20 évben minden kormány a tudásalapú társadalom létrejöttének szükségességéről beszélt. Efelé haladunk?

A ma szokásos tanítási módszerek elidegenítik a gyerekeket a tanulástól. A belső motiváció megszűnik, csak a jegyekért hajlandók tanulni. Az iskolarendszer pazarolja a gyerekek intelligenciáját, és kölcsönös a bizalmatlanság felnőtt és gyerek között. Nem jó irányba haladunk.

A mai oktatás színvonalán múlik a jövőnk. Ekkora a tét, mégis elképzelhetetlen, hogy a pártok megegyezzenek egy hosszú távú, stabil, a modern világ igényeihez igazodó általános és középiskolai kerettantervben?

A mai pártok között létezik egy kimondatlan egyezség: az iskola legyen kényszerjellegű, az iskola maradjon bizalmatlan a gyerekekkel szemben. Van párt, amely ezt a végletekig viszi,

van, amelyik kicsit ennek ellene tart, de ezek nem olyan lényeges különbségek, mint ahogy ezt bemutatni igyekeznek.

A több pénz mindent megoldana?

A több pénz önmagában soha nem old meg semmit. Gyerekszerető, felkészült pedagógusokra, önkéntes és gyerekközpontú felnőttekre lenne szükség.

Mitől lesz újra tekintélyük a pedagógusoknak?

Egy tanár támaszkodhat a kényszerítő vagy a természetes tekintélyére. Az elsőt alkalmazva is elérheti, hogy csend legyen az osztályban: ordíthat, dolgozatot írathat, intőt adhat, osztályozhat. Ha azonban lemond mindezekről, megtapasztalhat egy olyan igazi emberi kapcsolatot, amelyben a két fél tiszteli a másikat és bízhat a másikkban.

Az egész cikk (pdf)